

מטעמי תורת חיים

פרשת שמיני – סוד השחיטה היהודית

התורה ציוותה על איסור אכילת בהמה טריפה שנאמר "וְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי וְבָשָׂר בִּשְׂדֶּה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ" (שמות כ, ט). וציוותה גם על איסור אכילת נבילה כלומר בהמה אשר נפסלה על ידי כל מיני פסולי שחיטה (נמצוי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת משפטים דף קכא ע"ב אות א), כפי שנאמר "לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבִילָה" (דברים יד, כא). והוסיפה התורה להזהיר על טומאת הנבילה שנאמר "וְכִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הָיָא לָכֶם לֹאֲכֹלָהּ הִנֵּנִי בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד הָעָרֶב : וְהָאֵכֹל מִנִּבְלָתָהּ יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד הָעָרֶב" (ויקרא יא, לט-מ). וכן התורה הזהירה על טומאת אכילת נבילות וטריפות שנאמר "וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִילָה וְטְרֵפָה בְּאֶרֶץ וַיִּבְרַח וַיִּכָּבֵס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּמֵיִם וְיִטְמָא עַד הָעָרֶב וְטָהַר" (ויקרא יז, טו).

ויש להתבונן, מדוע עם ישראל מותרים לאכול רק בשר אשר נשחט עם סכין כשרה כדת וכהלכה, ואילו בשר נבילות וטריפות נאסר עליהם?

השחיטה הכשרה מוציאה מהבהמה את הנשמה ואז באה לתיקונה

הרבה נשמות של בני אדם מתגלגלות בבעלי חיים כשרים (שער המצוות' להארי"י ז"ל פרשת עקב ד"ה עוד יש סיבה, 'שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב ד"ה ונחזור אל הדרוש, 'תורת נתן וליקוטים ממהר"י' בסוד השחיטה והנבילה ד"ה כוונת השחיטה), **ונמצא שברוב אלו העומדים לשחיטה יש נשמות מגולגלות** (שבת מוסר' לרי אליהו הכהן מחבר 'מדרש תלפיות' פרק לו דף כט ע"א ד"ה וכיון שעל הורב). **וכאשר שוחטים איהו בעל חי** (שער המצוות' להארי"י ז"ל פרשת עקב ד"ה עוד יש סיבה, 'שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב ד"ה ונחזור אל הדרוש) **והשחיטה היא בכוונה, זה מועיל להעלות את הנשמה המגולגלת בה מעונושה** (תורת נתן וליקוטים ממהר"י' בסוד השחיטה והנבילה ד"ה כוונת השחיטה). **וכשיאכל הבשר** (שער המצוות' להארי"י ז"ל פרשת עקב ד"ה עוד יש סיבה, 'שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב ד"ה ונחזור אל הדרוש) **היהו חלק מאברי האדם עצמו, ויש תבואה על תיקונה** (שער המצוות' להארי"י ז"ל פרשת עקב ד"ה עוד יש סיבה, 'שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב ד"ה ונחזור אל הדרוש), **לכן טוב שהשוחט יכוון במעשיו להעלות את הנשמה** (נחת השולחן' לרי נחמן מוטרין הלכות שחיטה סימן י"ט ד"ה יוה' ענייני עוד כוונת לשוחט). **וזה עיקר השחיטה, לתקן את שבתוך הבהמה בשחיטה ואכילה וברכת המזון ושאר התיקונים, כדי שתעלה מבעל חי לאדם** (גובל בנימין' לרי בנימין הכהן חלק ג סוף דרוש נד לתפילין דף קא ע"א טור ב ד"ה 'והמי שהקדמנו וכתב שיכול להיות בתוך בעל חי נשמה מגולגלת או ניצוץ קדושה הצריך תיקון).

כל שוחט צריך לכוון ולומר לפני שחיתו "יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי בעל הרחמים כולם, החפץ בתיקון כל נפש החוטאת לבלתי ידח אף על פי שהרבה להכעיסך, ואם שולחה ברשת רגלה שתלכד בתוך גוף בהמה חיה או עוף שאני שוחט, שתיתקן על ידי הברכה על שחיתתה ועל ידי הכשר הסכין כאשר צוית לעשות. ואף על פי שאני כדאי והגון שתיתקן על ידי, קיום דבריך שאני מקיים לברך ולשחוט בסכין מתוקן, יתקן אותה להוציאה מכאן אם ישנה, ולהחזירה למדרגת אדם כבתחילה. כי אינך חפץ במות הרשע מיתה תכליתית כי אם לבקש לה תיקון לטהר אותה עד ישוב לעובדך ולקיים תורה ומצוות, כדי להנחיל הגן עדן ולהרבות בשכרה. וכיון שכוונתך זו, ריבון העולמים אל תביט במעשי הרעים אם יש בי בשעה זו שאני שוחט, כדי שתיתקן זה יקרא על שמי, כדי לזכות את נשמותי שנות בי, כדי שבעת שתצא ממני אל תצא ערומה מזכויות. לכן מפיל אני תחינתי לפני כסא כבודך שתעלים ותכסה חטאי ועוונותי ופשעי בעת ובעונה הזאת, כדי שיייתקן על ידי איהו ניצוץ של קדושה אם יש בבהמה או חיה או עוף שאני שוחט, כי בעל הרחמים אתה חפץ לזכות הנשמות, ברוך המטטה והמתקן והמזכר נפשות עמו ישראל" (שבת מוסר' לרי אליהו הכהן פרק לו דף כט ע"א ד"ה ולכן דריך).

שחיטת בעלי החיים היא מרחמיו וחסדיו הרבים של ה' על כל ברייתו, וזה בסוד הפסוק "צִדְקָתְךָ כְּתִירִי אֶל מִשְׁפָּטְךָ תִּהְיֶה רַבָּה אֲדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה" (תהלים לו, ז), כי על ידי השחיטה הנשמה המגולגלת ב"בהמה" נושעת ועוברת לאדם, ואחר כך במיתת האדם שוב נשמת ה"אדם" תיוושע (שערי אורה' לרי יוסף גייקטיליא השער החמישי - הספירה ששית) **ותידבק עם ה' יתברך**. וזה מה שאמר רבותינו "סוף אדם למות וסוף בהמה לשחיטה והכל למיתה הם עומדים" (ראה גמ' ברכות דף יז ע"א), כלומר שעתידה הבהמה להישחט ולהיאכל, ואחר כך תבואה על תיקונה על ידי מיתת האדם שאכל אותה, שזה תכלית האדם (שלי"ה חקדושי' בחלק 'תורה שכתב' פרשת משפטים על הפסוק שמות כב, ט). ולכן ראוי לבעל תשובה שכל זמן שלא השלים תשובתו לא יאכל בשר (ראה גמ' פסחים דף מט ע"ב שרבותינו אמרו כי עם הארץ אסור באכילת בשר), כי עדיין הוא לא מתוקן מעוונות שבידו ואין לו כוח לתקן אחרים. אך בשבתות ובימים טובים שמתלוות עמו קדושת הימים ובפרט בשבתות שנוספת לו 'נשמה יתירה' יאכל בשר כי אז יוכל לתקן (שבת מוסר' פרק לו דף ל ע"א ד"ה וזהו טעם הבעל תשובה). **לכן יתפלל השוחט בליבו שהבשר ששחט יתקון על ידי הברכה באוכלם אותה, שאז עיקר תיקונה, ובפרט אם יאכלו אותה תלמידי חכמים ויראי שמים או בסעודות מצוה** (שבת מוסר' פרק לו דף ל ע"א ד"ה גם יתפלל בלבם).

רוב הבהמות והחיות והעופות הנשחטים יש בהם נפשות מגולגלות. לכן צריך השוחט להיות תם וישר וירא אלקים וסר מרע ורחמן מאוד, ואחר שאמר בפה בתחילת השחיטה את התפילה לעיל 'יהי רצון' וגו', אזי בעת השחיטה ידאג השוחט ויצטער על הצער שמרגישה הנפש המגולגלת בתוך הבעל חי, אם ישנה שם. ויראה השוחט בעצמו כאילו מה שעושה לשחוט הבהמה הוא לתועלת הנפש, להושיעה מצערה שיושבת עתה בגוף בהמה (שבת מוסר' לרי אליהו הכהן פרק לו דף כט ע"ב ד"ה וכיון שעל הורב) **וסובלת** (נפשי' שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב ד"ה ונחזור אל הדרוש). **ועוד שהנפש בגלגול בעל חי זוכרת את גלגולה הראשון, ולכן מצטערת איך ירדה מצורת אדם לצורת בהמה** (שבת מוסר' פרק יד דף לב ע"א ירמו לדבר אדם' בשם המוקבלים). ואף על פי שהשוחט מצערה עם השחיטה הרי כוונתו לטוב לה, כמשל הרופא שמצער לחולה בהקזות הדם אבל כוונתו לרפאו מחוליו. והיות השוחט ירא אלקים, לכן יטהר לבו לכוון כל זאת ולתקן את הנפש המגולגלת שם. ועוד יתפלל השוחט להקב"ה 'יהי רצון שִׁיִּאֲכַל בשר זה בדבר מצוה ובברכה, כדי שישלם תיקון הנפש אם נתגלגל בתוכה" (שבת מוסר' לרי אליהו הכהן פרק לו דף כט ע"ב ד"ה וכיון שעל הורב). וזה נרמז בפסוק "רַק בָּכָל אֹתוֹת נִפְשָׁךְ תִּזְבָּח וְאֶכְלָתָּ בָּשָׂר" (דברים יב, טו) "בָּכָל אֹתוֹת נִפְשָׁךְ תִּזְבָּח" – שיהיה השוחט מוכן לתקן בשחיתתו איהו נפש, אם התגלגלה בבהמה (שבת מוסר' לרי אליהו הכהן פרק לו דף כט ע"ב ד"ה ויבא רמז אזהרה' וענייני עוד בזה).

קוראים יקרים! בואו לסייע לנו בתרומות להדפסת הכרך השני של ספר "מטעמי תורת חיים"

ניתן ליצור קשר בטלפון 052-7675933. אפשר לתרום באשראי דרך עמדות 'קהילות', וכן להעביר תרומות לחשבון המיועד להוצאת הספרים:

בנק הדואר מספר 09 | סניף 001 | מספר חשבון 30608503 | שם החשבון חיים לגנר

ונותרו עותקים בודדים של הכרך הראשון וניתן להשיגם בארץ דרך מספר טלפון 052-718-3300

הנשמה המגולגלת בבהמה מרגשת בצער השחיטה, שכן הוא העונש הנגזר עליה (ובני יששכר לר' צבי אלימלך מדינוב מאמרי חודש סיון מאמר ה' על מעלת התורה אות ח"י ד"ה ונראה לפרש). אך מכל מקום ציונה התורה להרוג את הבהמה במיתה יפה, באמצעות סכין חדה לחלוטין ללא פגמים, בהולכה ללא שהייה ודריסה, לפי שזוהי המיתה הכי מהירה והכי פחות כואבת מכל שאר המיתות הקיימות לבעלי החיים, ומקיימים בזה "וְאֶהְיֶה לָרֹעֶץ כְּמוֹד" (ויקרא יט, יח) (ספר 'התמונה' לר' ישמעאל כהן גדול תמונה ג אות ה, 'שליה' הקדושה תורה שבכתב פרשת ראה ד"ה ונחזור לענין), כי מי יודע אם יש איזה גלגול באותו בעל חי ולכן צריך לברור לו מיתה יפה (ישבט מוסרי) פרק יד דף לב ע"א ד"ה ורמו לדבר). ועושים את השחיטה על ידי הולכה והבאה של סכין כשרה, על מנת ל"משוך" כביכול את הנפש מתוך הבהמה החוצה. ולכן זה נקרא 'שחיטה' שהוא מלשון 'משיכה', כפי ש'זהב שחוט' הכוונה ל'זהב משוך' כלומר זהב טוב שנמשך כשעווה (ראה 'מזדנות ציון' במלכים א' י, טו). ובעת שמכוון השוחט בברכת השחיטה, הנשמה שבתוך גוף הבהמה מכוונת ועונה "אמן!" (מגלה עמוקות) פרשת ויקרא אופן נד ד"ה גילה הקב"ה למשה) (וראה 'ישבט מוסרי' פרק לו דף ל ע"א ד"ה אם יחשוב שכתב כי יכוון השוחט בשעה ששוחט שאם היה נעשה כך לנפש שבבהמה על 'קידוש השם' היתה מקבלת זאת. ואז הקב"ה מצרף מחשבה טובה של השוחט למעשה, ומועיל לתקן הנפש ולהעלותה מיד למדרגת אדם כמו שהיתה קודם שנכנסה לבהמה עיי"ש).

ובזה המעשה מתעלה הנפש שבתוך הבהמה (מגלה עמוקות) פרשת ויקרא אופן נד ד"ה גילה הקב"ה למשה), ומתקנת על ידי השחיטה בצירוף כוונת השוחט (ואשל אברהם לר' אברהם טוביאנה על טעמי המצוות סוף מצוה סג דף נה ע"ב ד"ה ועי"פ מר"ן ז"ל). והנפש מתעלה אחר כך לדרגה של 'אדם מדבר' כאשר היא נאכלת. לכן השחיטה עצמה היא מצוה גדולה, ומלבד שמתורת אור הבשר לאכילה הרי היא עצמה תיקון גדול לנפש שבבהמה. וזו כוונת הברכה שמברכים במצות השחיטה "ברוך אתה יהוה" אלקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציונו על השחיטה" כלומר שהשחיטה עצמה יש בה ענין לבד מאכילת הבשר. וזה מה שרבותינו אמרו "סוף אדם למות וסוף בהמה להשחית" (ראה גמי ברכות דף יז ע"א בשם ר' יוחנן), כי על אף שלכאורה הדבר נראה כאכזריות, שלוקח דבר שהיה בו חיות כמו האדם ושוחט אותו ואוכלו, אין זה כך, אלא מוכרח לומר שאדרבא זהו עיקר שלימות תיקונו של הבעל חי שעל ידי כן עולה ונכלל בחיות האדם (נחת השולחן לר' נחמן מוטיערין הלכות שחיטה סימן י"ט ד"ה יזוח). (וראה 'ישבט מוסרי' פרק יד דף לב ע"א ד"ה והאכול אבר' שכל זמן שלא שחטו את הבהמה נאסר לאכול ממנה 'איבר מן החי', כי העושה כן הוא כאוכל את בשר אחיו לפי שיש שם בתוכה גלגול של נפש, וזה סוד הפסוק "וְלֹא תֹאכַל מִנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂר" (דברים יב, כג)).

והיה מעשה בזמן רבותינו שהובילו עגל לשחיטה, וברח והתחבא תחת כנפי כסותו של רבי יהודה הנשיא, ובכה. אמר לו רבי יהודה הנשיא לעגל "לך, כי לך נוצרת!" ובעקבות כך אמרו בשמים "הואיל ולא מרחם עליו יבואו לו יסורים". וכך היה שבאו לו שלש עשרה שנה יסורים (גמי בבא מציעא דף פה ע"א, גמי ירושלמי מסכת כלאים דף מב ע"א פרק ט הלכה א) של כאבי שיניים (גמי ירושלמי מסכת כלאים דף מב ע"א פרק ט הלכה א). ואמרו המקובלים שבעגל הזה היתה נשמה מגולגלת, ובא העגל לפני רבי כדי שיתקנו בלי שיצטרך להשחט לתיקונו. ורבי השיבו "לכך נוצרת!" כלומר נוצרת לתיקון על ידי שחיטה דווקא, ומשמים הכניסוך בעגל לכן מוכרח שזה תיקון (ואגדת אליהו לר' אליהו הכהן על גמי ירושלמי מסכת כלאים פרק ט הלכה א דף צז ע"ב אות ג ד"ה וישמעת' בשם חכמי הקבלה). ורבי חשב שאדרבא, הרמנונו בענין זה אין אכזריות גדולה ממנה, כי על ידי השחיטה הוא עולה למדרגת אדם, ואם ימנע אותו יעכבו מלקנות השלימות הגדול הזה. אך משמים הקפידו על רבי, לפי שהיה לו לרחם עליו לעת עתה משום "וְיִרְחֲמֵנוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו" (תהלים קמה, ט), שהרי לא משום כך יהיה ניצול מהשחיטה אחרי יום או יומיים. ולפי שרבי יהודה הנשיא הניחו לשוחטו ושיאכל בשרו כדי שיעלה מדרגה, לכן נענש דווקא בשינוי כי האכילה היא בשיניים (ואגדת אליהו לר' אליהו הכהן מחבר 'ישבט מוסרי' על גמי ירושלמי מסכת כלאים פרק ט הלכה א דף צז ע"ב אות ג ד"ה וזהו יבא על נכון. וראה 'ישבט מוסרי' פרק לו דף כח ע"ב ד"ה יכוין דכשהשוחט' כי נפש החוטא שבבהמה עולה למדרגת חי מדבר על ידי השחיטה).

אנשי דור המבול שחטאו, היו הראשונים שנשמותיהם התחילו להתגלגל בתוך בהמות ועופות על מנת להביא לתיקונם, עד שהתגלגלו בצאן יעקב אבינו. לכן מיד אחרי שה' יתברך העיד על צדקות נח שנאמר "כִּי אֶתְּךָ רִאִיתִי צָדִיק לִפְנֵי הָזֶה" (בראשית ז, א), הוא ציוה את נח להביא לתיבה שבע בהמות ועופות מכל מין ומין של בעלי החיים הטהורים שבבריא, בשביל שיהיה ריבוי בעלי חיים שבהם יתגלגלו דור המבול ויבואו על תיקונם בשחיטתם ואכילתם על ידו ועל ידי בניו שנאמר "מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח לָךְ שִׁבְעָה שְׁבָעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן הַבְּהֵמָה הָאֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: אִם יָעוּף הַשָּׁמַיִם שְׁבָעָה זָכָר וְנִקְבָּה לְחַיֹּת זָרָע עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ" (בראשית ז, ב-ד). ולכן הותר לנח אכילת בשר מה שלא הותר לאדם הראשון, לפי שרק באותה העת התחיל תיקון הנשמות בתוך בעלי החיים (מגלה עמוקות) למחבר 'ישבט מוסרי' חלק א פרשת נח ד"ה אמנם נראה) (להרחבה בנושא גלגול הנשמות בצאן יעקב ראה אחד ממאמריו לפרשת ויצא – 'גלגול נשמות ישראל בצאן יעקב').

בהמות שלא היו בהן נשמות מגולגלות לתיקון לא הוצרכו לשחיטה

שחיטת הבהמה צריכה להיות בשני סימנים, בחיתוך 'קנה' הנשימה והדיבור ובחיתוך 'חיושט' שהוא צינור האכילה. ומצוה זו ניתנה דווקא בסימנים אלו כדי לצרף ולזכך את ישראל מעוונת הקדום, כי ב'חיושט' חטאו כל הבריות שהיו באדם הראשון על ידי אכילתן מעץ הדעת, וגם ב'קנה' חטאו על ידי דיבורו של אדם הראשון. לכן 'המיתה' שהיא העונש על אכילת עץ הדעת מתחילה דווקא בסימנים אלו (נחלת בנימין לר' בנימין וואלף מצוה קה דף קס ע"ב ד"ה 'יולך' והוסיף שולא 'יבדו הבריות' מלאך המוות היה הורג את האדם בשני סימנים אלו עיי"ש). פעולה זו של שחיטת בעלי החיים בסכין כהלכה, נשמרה על ידי האבות הקדושים עד הגעתם של עם ישראל למדבר סיני. כך היה גם אצל יוסף הצדיק שנאמר "וַיָּרָא יוֹסֵף אֶתֶם אֶת בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאֶשֶׁר עַל בֵּיתוֹ הֲבֵא אֶת הָאֶנְשִׁים הַבְּתָרָה וְטִבֵּחַ טִבֵּחַ וְהָכֵן כִּי אֶתִּי לֹאֲכָלוּ הָאֶנְשִׁים בְּצִהָרִים" (בראשית מג, טז), "וְטִבֵּחַ טִבֵּחַ וְהָכֵן" – שהראה להם את מקום השחיטה של הבהמה, כדי להראות שמאכילם בשר שחוט, לפי שבני יעקב היו מקפידים על שחיטה כתיקנה (ראה גמי חולין דף צא ע"א עפ"י רש"י שם ד"ה ופרע להן בית השחיטה) (תפארת יחזקאל לר' יחזקאל אייבשיץ בראשית יב, כא ד"ה כי ירחק).

כאשר יצרו השבטים אחי יוסף בהמות בשמות הקודש על ידי 'ספר היצירה' הם לא שחטו אותן, כי מה שנברא בשמות הקודש לא טעון שחיטה (ברכת שמואל לר' שמואל קאידנובר אביו של מחבר 'קב הישר' פרשת תזריע דף ז ע"ב סוף ד"ה יועפ"י נבא לביאור' מהארי"י ז"ל) שהרי הוא 'בריה חדשה' שלא היתה בכלל גזירת המיתה של חטא אדם הראשון (נחלת בנימין מצוה קה דף קס ע"ב ד"ה 'יולח"ט אילו של יצחק). אך לעומת האחים, יוסף הצדיק סבר שהן כן טעונות שחיטה משום 'מראית העין', כי אנשים יבואו לטעות ביניהן לבין שאר הבהמות שנוצרו בדרך הטבע (וברכת שמואל לר' שמואל קאידנובר אביו של מחבר 'קב הישר' פרשת תזריע דף ז ע"ב סוף ד"ה יועפ"י נבא לביאור' מהארי"י ז"ל). וכך היה גם עם ה'שלו' שירד לבני ישראל במדבר (נחלת בנימין מצוה קה דף קס ע"ב ד"ה 'יולח"ט אילו של יצחק) שעלו נאמר "וַיָּבֹרְ אֶלֶהֶם לְאֹמֶר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְרֶךְ תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעָתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בָעֶרְבַּ וַתַּעַל הַשָּׁלֹ וַתִּסָּח אֶת הַמִּחְנֶה וּבִבְרֶךְ הִתְהַלְּכְתָּ שְׂכֵבֶת הַסֵּל סָבִיב לְמִחְנֶה" (שמות טו, יב-יג), שהיה השלו הזה כולו רוחני מן השמים, ולכן לא היה טעון שחיטה (ישפתי כהן על התורה) פרשת בהעלותך דף כה ע"ב הפסוק והאספסוף ד"ה יושלש לשלוי. ועיי"ש שאחר כך בא להם שוב 'שלו' אחר, אך לא מן השמים (ראה פוסקים מדבר יא, סא-סב ורואו כי היה טעון שחיטה) (ראה יוסף קאסוטו שפתיים במדבר יא וסוף השלוי ד"ה ויחטאו לזכר).

בתקופת מסע בני ישראל במדבר הותר להם לאכול 'בשר נחירה' (ראה גמי חולין דף יז ע"א), כלומר בשר בהמה שנהרגה על ידי תקיעת סכין בנחיריה וקריעתה עד החזה (ותוספות יו"ט במשנה כריתות פרק ה משנה א, רש"י על גמי חולין דף יז ע"א ד"ה והנחתו). והסיבה להיתר אכילת בשר נחירה בזמנם, משום שדרך כלל הבעל חי אוכל עשבים וצמחים ונכנסת בו 'נשמה גרועה' אשר בעשבים שמצטרפת לנשמה שיש לו. ואז מחמת ריבוי הנשמות שבבהמה, צריך שחיטה על ידי האדם וגם תיקון על ידי הברכה על המאכל כפי שנעשה עם הצומח. אך כאשר היו ישראל במדבר, הבהמות היו אוכלות עשבים וצמחים ש'בארה של מרים' היתה מעלה להן מגן עדן, ועל כן בוודאי לא היה גלגול רע בתוך הצמחים והעשבים האלו, והיתה בבהמות רק נשמה אחת של עצמן. לכן לא היה צורך בשחיטה, ודי היה ב'ברכה' כשם שנעשה עם הצומח, על מנת לתקן את הנשמה (תפארת יחזקאל לר' יחזקאל אייבשיץ בראשית יב, כא ד"ה כי ירחק) (להרחבה על 'בארה של מרים' ראה אחד ממאמריו לפרשת חקת – 'הניסים של באר מרים').

לאחר שנכנסו עם ישראל לארץ ישראל, חזר להם חיוב שחיטת הבהמה על ידי סכין בכשרות כפי שקיבלו ממשו רבינו בהר סיני וכפי שנהגו אבותיהם, שנאמר "כי ירחיב יהוה אלקיך את גבולך פאשר דברך ואתמרת אכלה בשר כי תאונה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי יחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלקיך לשום שמו שם וזבחתי מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך פאשר צויתך ואכלת בפעריך בכל אות נפשך" (דברים יב, כ-כא) (ראה רש"י דברים יב, כ-כא) (תפארת יהונתן לר' יהונתן אייבשיץ בראשית יב, כא ד"ה כי ירחק). וכך הוא במשך שנות העולם הזה, אך לעתיד לבוא כאשר תכלה כל היזוהמא שבה לעולם מהנחש הקדמון, אז תחזור להיות מותרת הרגת הבהמה על ידי פעולת נחירה ולא יהיה צריך עוד שחיטה בסכין כפי שנוהגים (מטה אהרן לר' אהרן דרשן תאומים הי"ד על הגדה של פסח בביתאור יחד גדיא ד"ה חד גדיא חד גדיא). ולא יהיו אז יותר נשמות המגולגלות בבהמות הצריכות את צער השחיטה, שכבר יתקן העולם ולא יהיה עוד חטא ממשי (בני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ה' מעלת התורה אות חי ד"ה והנה על פי זה).

הנשמה נטמאת ונאבדת מתוך בשר בהמה שנעשה נבילה או טריפה

כאשר נשחטת הבהמה עם סכין על ידי יהודי, וכפי ההלכות שנמסרו למשה רבינו בהר סיני, אזי בשרה נחשב כשר (יחסד לאברהם לר' אברהם אוולאי מעין חמישי נהר לב). אך אם נפסלת הבהמה בשחיטה הרי היא הופכת ל'נבילה' (מגלה עמוקות לר' נתן נטע שפירא פרשת ויקרא אופן נד ד"ה גילה הקב"ה למשה שענין הקרבנות) ופגם כשרותה נחקק בבשרה (נפ"י 'מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' ענף חכמה ד"ה 'למה לא עייש'). והיא נקראת בשם 'נבילה' כיון שהיא תחת מלאך המוות שנקרא 'נבל' (וזהו פרשת תרומה דף קטא ע"ב ד"ה ועל דא אקרו, 'מגלה עמוקות' פרשת ויקרא אופן נד ד"ה גילה הקב"ה למשה שענין הקרבנות) ועמו הנקבה שלו שנקראת 'נבלה' (מאורי אורי לר' מאיר ביקיאים פרשת שופטים ד"ה ונלע"ד אם אפשר), ומיד נפסלת הבהמה. והסי' שזרה על בשרה משום ששחיטה זו היא חלקו והנבלה הזו היא שלו (וזהו פרשת תרומה דף קטא ע"ב ד"ה ועל דא אקרו), וכן כל מקום שהוא שורה בו נקרא 'נבלה' כי המנוול הזה שורה במקום של פסול (וזהו פרשת תרומה דף קטא ע"ב ד"ה ועל דא בכל אתר). ורמז לכך כי התיבה 'מנוול' עולה בגמטריא 'סמא"לי עם הכולל (נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת תרומה דף קטא ע"ב אות א).

ובפרט אם השוחט חתך את הבהמה עם סכין פגומה, מפני שהסכין הפגומה פוגמת בנפש האדם שבבהמה, ואז הנפש שוהה ואינה עולה למעלה, ומחלידה אל תוך הקליפות, ונדרסת, ויורדת לשאול, ונעקרת מן הקודש (יחסד לאברהם לר' אברהם אוולאי מעין ה נהר לב), וזה כנגד חמשה דברים הפוסלים את השחיטה שז"ה, דריסה, הגרמה, החלדה ועקירה (ראה גמ' חולין דף ט ע"א) (נפ"י 'יחסד לאברהם' מעין ה נהר לב). וכן בהמה שטרפה אותה חיה בשדה או שלא יכולה לחיות שניים עשר חודשים נקראת 'טריפה' ואסורה באכילה. והסיבה לאסור אכילת נבילות וטריפות היא משום הטומאה האוחזת בהן (יספר הליקוט' לר' יחיאל היילפרין מחבר 'סדר הדורות' ערך חטאים סעיף נ"א), שכל הנבילות והטריפות שנפגמו ונפסלו נחה עליהם 'רוח הטומאה' שהיא חלק הס"מ הרשע (ענין העדה' למחבר 'שבט מוסר' פרשת תזריע ד"ה במדרש פרשה טו), והחיצונים נאחזים בהן (מאורי אורי לר' מאיר ביקיאים פרשת שופטים ד"ה ונלע"ד אם אפשר).

השוחט שהתנבלה איזו בהמה על ידו, ידאג ויצטער מאוד בינו לבין עצמו שמא איזה עוון שבידו גרם לזה. כי אפשר שהיתה בבהמה איזו נפש מגולגלת וקלקלה בידו, וכמה צער הגיע לאותה נפש שהרגישה וסבלה צער השחיטה בלי תיקון. ואדרבא, איבוד הוא לה וצער שאין כמוהו. לכן ראוי לשוחט שיצטער הרבה כשיוצאת תקלה מתחת ידו, ויפשפש במעשיו ויתפלל לפני הקב"ה על צער הנפש ההיא, אם אכן היתה בבהמה זו שהוא קלקל. ועל כן יראה השוחט בעיני שכלו איך מחויב בכל הכוונות והתפילות לעיל, שאם לא כן נעשה שותפו של הס"מ הרשע, שהרי הס"מ מוציא נפשות בני האדם, וגם הוא שוחט ומוציא נפש מהבהמה. אמנם הס"מ טוב ממנו, שגורם לפעמים לאדם הרואה שהגיע עת פקודתו להתוודות להקב"ה, וכך לקנות את עולמו. מה שאין כן השוחט בהמה חיה ועוף, שאם אינו ירא שמים וחסר בו במעלות השוחט אזי בוודאי גורם איבוד כמה נפשות מגולגלות בבהמה בחיה ובעוף, ונחשב לו כאילו הורג נפשות (שבט מוסר' פרק לו דף ל ע"א ד"ה יואם תנבלה' ועייש עוד פרטים בזה).

אם גורמים לבהמה שתהיה 'נבילה' או 'טריפה', אז למעשה מונעים מהנשמה המגולגלת בתוכה להשלים את תיקונה (יידו בכל' למחבר 'שבט מוסר' פרשת כי תצא אות אלף כט ד"ה ונלמד מהמאמר הנכבד) שהיה צריך להגיע לה על ידי השחיטה (נפ"י 'יאשל אברהם' לר' אברהם טוביאנה על טעמי המצוות מצוה כז דף כח ע"ב ד"ה אמר הכותב), ואז הנשמה נאבדת לזמן רב עד שתחזור להתגלגל בבהמה אחרת. וזה מה שהתרעם הקב"ה על הקרבנות של הרשעים שבישראל, כפי שאמר הנביא בשם ה' "שוחט השור מִכָּה אִישׁ" (ישעיה סו, ג) כלומר ששחיטת "השור" לא כפי ההלכה נחשבת ל"מִכָּה אִישׁ" לפי שפוגם בנשמה שבתוך הבהמה ומאבד אותה וכאילו היכה את אותו האיש ממש (מגלה צפונות' חלק ב' למחבר 'שבט מוסר' פרשת אחרי מות ד"ה ונלע"ד). ואיו לנפשו של השוחט שפגם וניבל ודחה את הנפש שבבהמה אל 'החיצונים' (יארר החמה' לר' אברהם אוולאי על זוהר פרשת משפטים דף קטא ע"ב ד"ה ר' חייא מבניא' מהרמ"ק). ועונשו של השוחט ששחט בסכין פגומה יהיה שימות במגיפה, ורמז לכך כי התיבה 'פגימה' היא אותיות 'מגיפה'. ואם לא ימות בגלגול זה במגיפה, הרי תתגלגל נשמתו שוב ואז ימות במגיפה (שבט מוסר' פרק לו דף כט ע"א ד"ה ויש שוחטים).

ישנם שבעים מיני טריפות בבהמה (ראה רמב"ם ספר הקדושה הלכות שחיטה י, ט), והם כנגד שבעים שרים רוחניים של מעלה (מאה עשרים' המיוחס לרקנאטי על טעמי המצוות מצוה עו) שכנגדם ישנם את שבעים אומות העולם. לכן שבעים הטריפות אסורות לישראל, שמי שאוכל נדבק באותו שר רוחני חיצוני, שרומז לאותה טריפה (נחלת בנימין על טעמי המצוות לר' בנימין וואלף שנת תמ"א מצוה עד. וראה דבר שבקדושה' למחבר ילקוט ראובני פרק ט' טריפות אות י). וכן הנשמה שהיתה בבהמה ונטמאה ואבדה על ידי מלאך המוות, נמסרת מאותה העת בידי אחד משבעים השרים הרוחניים שבטומאה, ובפרט אם נשחטה על ידי גוי או בסכין פגומה. ועתידה הנשמה להתגלגל שוב, ותצטרך לדחות גם את הטומאה שנדבקה בה עתה עקב 'טומאת הנבילה' (יחסד לאברהם לר' אברהם אוולאי מעין חמישי נהר לב, 'יספר הליקוט' לר' יחיאל היילפרין פרק חלק ויסורין אות ה).

לכן כאשר יעקב אבינו שלח מנחה לעשו אחיו שהיה עובד עבודה זרה, הוא חשש על הבהמות שמא מגולגל בהן נפשות ולא רצה לשלחן פן יקריב אותן עשו הרשע לעבודה זרה ויהיו נאבדות. לכן יעקב הניח את הבחירה בידי הבהמות, ואותן אלו שהיו באות לידו מאליהן אותן שלח לעשו שנאמר "ויִקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעִשָׂו אֶחָיו" (בראשית לב, יד). וזה משום שכל בהמה שיש בקרבה איזו נפש מגולגלת, אם רוצים לשולחה לדבר הרשות מפצרת שלא לילך, לפי שהנפש המגולגלת בקרבה מכריחה שלא תלך. וזה גם הטעם שהיו עושים גורל ביום הכפורים ליידע איזה משני השעירים יהיה לה' ואיזה לעזאזל. כי לכאורה לא היה צורך בגורל, שהיו יכולים לחלק כפי ראות עיני הכהן, אלא שהיה חשש שמא מגולגל בשעיר איזו נפש, ואם היא תלך לעזאזל היא תאבד. לכן הקב"ה ציוה שיתחלק בגורל, ואז הוא יתברך עשה שיפול הגורל לה' על אותו שעיר שיש בו נפש, כדי שיבוא לתיקונו. והקב"ה גם עשה שלא יעלו נפשות מגולגלות בשני השעירים, אלא או שניהם פנויים מנפש אדם או שיש רק באחד מהם (שבט מוסר' פרק לו דף כט ע"ב ד"ה וכן תראה כז).

האוכל בשר נבילות וטריפות מטמא את גופו ונפשו ועתיד להתגלגל בכלב

אין בנבלה שום חלק לתיקון, משום כך נאסרה על ישראל שנאמר "לא תאכלו כל נבלה" (דברים יד, כא) (ובל בנימין לר' בנימין הכהן חלק ג סוף דרוש נד לתפילין דף קא ע"א טור ב ד"ה 'יהי' שהקדמנו). ופגם האוכל נבילות וטריפות קשה ביותר, לפי שעם ישראל קודש הוא. ובשר 'טריפה' שייך לכוח המשחית (רבינו בחיי שמות כב, ג) ששלט בו הדין הקשה מצד טוריף הטרף (יארר החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קטא ע"ב ד"ה 'יאמר ר' חייא' מהרמ"ק). וכן 'הנבילה' טומאתה מרובה, על שנדחתה ביד בני האדם לחיצונים. לכן הנבילה מתאימה להיאכל דווקא על ידי 'גר תושב' שהוא גוי אשר קיבל עליו שבע מצוות בני נח, משום שגוי זה עדיין 'חיצוני' בצד מה, ומין במינו

אינו חוצץ. וכל שכן שהנבילה ראויה לשאר הגויים. וזהו מה שהצטוו ישראל "לא תאכלו כל נבלה לגר אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וְאָכְלָה אוֹ מֶכֶר לִגְבֵּרִי כִּי עִם קְדוֹשׁ אֲתָה לִיהֲ"ה אֱלֹקֶיךָ" (דברים יד, כא) (ואור החמה' על זוהר פרשת משפטים דף קכא ע"ב ד"ה יר' חייא מובעיא' מהרמ"ק). **וזה חלקם, כי הטרפיפה משויכת לאחד משבעים השרים הרוחניים של אומות העולם אשר הטילו בה פגם** (ספר 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחדות לרקנאטי מצוה עו).

בשר הטרפיפה נקרא בשם 'אסור' על שהוא 'אסור' ביד החיצונים. וכאשר אדם אוכל את אותו 'אסור' אזי נדבקים בו כוחות הרע והקליפות (נבאר מים חיים' פרשת נח ד"ה וזה רמזו), **ומטמא את גופו שהוא מלבוש לנפש, וגופו מטמא את נפשו, והנפש מגורשת מקדושתה** (ספר חקנה' בסוף פרק 'סוד מי הם האנשים הראויים לשחיטה'), **והוא מושך עליו מאותם כוחות טומאה השורים בבהמה. ובשל זאת ציוותה עליו התורה לצאת מחוץ למחנה ולטבול במקוה ועל ידי זה להעביר את הטומאה שנאמר "וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נִבְלָה וְטֶרֶף אֲבָרָה וְגֵר וְכֶסֶד בְּגִדָיו וְרֹחַץ בְּמִים וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְטָהַר : וְאִם לֹא יִכְבֹּס וּבִשְׁרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנִשְׁאַ עֹנֹו" (ויקרא יז טו) (מצודת דוד' להרד"ב מצוה קפו). ואפילו רק הריח של הנבילה פוגם מאד בנפש** (טעמי המצוות' למחרי"ו על 'ליקוטי תורה' להארי"י ז"ל פרשת משפטים ד"ה דיני ד' אבות, 'מדרש תלפיות' ענף הסתכלות ד"ה הסתכלות, 'זרע משושן' פרשת חקת דף קיח ע"א טור ב ד"ה מדרש רבה), **ומרחיק אותה מהאדם** (טעמי המצוות' על 'ליקוטי תורה' פרשת משפטים ד"ה דיני ד' אבות, 'מדרש תלפיות' ענף הסתכלות ד"ה הסתכלות).

אדם שאוכל נבילות וטריפות חוזר בגלגול של כלב (מצודת דוד' להרד"ב מצוה קפו, 'קהלת יעקב' מערכת יג' ערך גלגולים, 'דעת חכמה' שער התשובה פרק כה ד"ה האוכל נבילה, 'דרך חכמה' למחרי"ל פרחביצ'ר סדר תיקוני התשובה דף סה ע"א ד"ה האוכל נבילה) **כפי שנרמז בפסוק "וְאִנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשְׂרׁ בִּשְׂדֶּה טֶרֶף לֹא תֹאכְלוּ לִכְלָב תִּשְׁלַכְוּ אֹתוֹ" (שמות כב, ט) (מצודת דוד' להרד"ב מצוה קפו, 'קהלת יעקב' ל' יעקב יולס מערכת יג' ערך גלגולים) וכשם שהוא היה אוכל נבילות בחייו, כך עתה בהיותו בגלגול כלב ישליכו לו לאכול טריפות ונבילות** (נשפתי כהן על התורה' פרשת משפטים ד"ה ועוד כתב, 'דרך חכמה' לפרחי"ל פרחביצ'ר סדר תיקוני התשובה דף סה ע"א ד"ה האוכל נבילה). **ויש אומרים שהוא מתגלגל בבהמה טריפה שיאכלו אותה הכלבים, וזהו מה שנרמז בפסוק "וְאִנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשְׂרׁ בִּשְׂדֶּה טֶרֶף לֹא תֹאכְלוּ לִכְלָב תִּשְׁלַכְוּ אֹתוֹ" (שמות כב, ט), שאותו האדם שאכל טריפות עתיד להתגלגל בבהמה טריפה ואז יתקיים בו "לִכְלָב תִּשְׁלַכְוּ אֹתוֹ" (נצמח דוד' ל' יוסף דוד מחבר שו"ת בית דוד חלק א פרשת משפטים ד"ה ואנשי קדש).**

לכן אם יש ספק טריפה בבהמה וחכם הורה בה היתר, אז אפילו אם רוב הפוסקים מכשירים – צריך לחוש ולא לאכול, וחסידות זו עדיפה מכל ההתחסדיות שבעולם שנאמר "וְשִׁמְתָּ שִׁכְן בְּלִעָדָּה אִם בַּעַל נֶפֶשׁ אֲתָה" (משלי כג, ב). וצריך להיזהר ולהחמיר בזה כי "כָּל עֵמֶל הָאָדָם לִפְנֵיהוּ וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלָא" (קהלת יז, ו) **ואם יפגע באיסור הרי הגוף גדל ועושה עצמו חתיכת איסור, ורוח הטומאה שורה עליו, ואין דרך ומבוא לרוח הקדושה שתשרה עליו. ומתוך כך יוצא מרעה לרעה, ואינו יכול להבין ולהשכיל לשמוע וללמוד וללמד ולכוון ליראה ולאהבה את ה' הנכבד** (נפלא יועץ' לר' אליעזר פאפו ערך טרף) **שנטמטם לבו** (נלב אריה' לר' יהודה אריה לייב בן האשקי פרשת שמייני אות לט ד"ה יאבל לדרכינו' בשם מדרש תנחומא, 'עניני העדה' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' פרשת תזריע ד"ה במדרש פרשה טו). **וגם מתרבה בו תאות המשגל, שהרי מטעם זה אומות העולם שטופים בזימה** (עניני העדה' למחבר 'שבת מוסר' פרשת תזריע ד"ה במדרש פרשה טו).

המאכיל נבילות לישראל עתיד לשוב ולהתגלגל ולסבול סבל רב

מעשה היה בטבח אחד בעיר צפורי שהיה מאכיל את ישראל נבילות וטריפות. ופעם אחת בערב יום הכיפורים עם חשיכה שתה הטבח יין והשתכר ועלה לראש הגג, ומשם הוא נפל לארץ ומת, והיו הכלבים מלקקים את דמו. וכששאלו התלמידים את רבי חנינא האם מותר להם להזיז אותו מלפניהם, אמר להם הרי כתוב "וְאִנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשְׂרׁ בִּשְׂדֶּה טֶרֶף לֹא תֹאכְלוּ לִכְלָב תִּשְׁלַכְוּ אֹתוֹ" (שמות כב, ט) וזה הטבח גזל את הכלבים והאכיל את ישראל נבילות וטריפות, "על כן תעזבו אותו לכלבים שהרי הם אוכלים עתה מה שנגזל מהם, והרי הוא שלהם" (גמ' ירושלמי מסכת עבודה זרה דף יב ע"א, 'ויקרא רבה' פרשה ה, ו). נמצא שאותו טבח האכיל את ישראל הקדושים בנבילות וטריפות שהם חלק של 'הכלב הרע' הוא הס"מ, **לכן באו הכלבים שהם בחלקו, ונפרעו ממנו לאכול את בשרו** (יידו בבלי' לר' אליהו הכהן סימן תנה ד"ה במדרש ויקרא רבה).

עונשו של המאכיל נבילות לישראל להתגלגל בעֵלָה אילן, והרוח תכה בו ותזיז אותו לכאן ולכאן בלי מנוחה, ואחר זמן ייעקר העלה ויפול לארץ. והנפילה לארץ היא כמו מיתה אצלו שנעקר מהעולם (שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב, 'ספר הגלגולים' להארי"י ז"ל חלק הליקוטים דף לט ע"א ד"ה והמדרש לשון הרע) **והוא מרגיש צער גדול עד אין חקר באותה העת, ממש כצער יציאת נשמה מהגוף. ולפעמים חוזר ומתגלגל בעלה אחר וגם עלה זה נופל כעין מיתה, וחוזר שוב ושוב** (שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה כב). וזה סוד הפסוק "וְהָעֵלָה נִבְלָה" (נרימה ח, יג) (ספר הגלגולים' להארי"י ז"ל חלק הליקוטים דף לט ע"א ד"ה והמדרש לשון הרע) **לרמזו שמי שמאכיל נבילות יתגלגל בעלה. וזה גם סוד הפסוק "כִּי תִהְיוּ כְאֵלֶּה נִבְלָת עֵלֶךְ" (ישעיה א, ט) (דעת חכמה' למחרי"ו פרחביצ'ר שער הדיעות פרק ט ד"ה והמאכיל נבילות לישראל). וגלגול זה הוא מדה כנגד מדה, שכשם שהוא גרם לכל הנשמות שהיו בבהמות צער רב ביציאת נשמתן כי נמסרו בידי הס"מ באותה סכין פגומה, על כן גם הוא סובל כל פעם מחדש צער קשה של נפילת העלה מהעץ שהוא כצער יציאת הנשמות שהוא צער בחייו. וכל זה משום שנכנס ברשות הס"מ כאשר האכיל נבילות** (יידו בבלי' למחבר 'שבת מוסר' סימן תנה ד"ה והמאכיל נבילות וטריפות. וראה 'ספר הגלגולים' להארי"י ז"ל חלק הליקוטים דף לח ע"ב ד"ה השוחט בסכין פגומה דינו).

וראוי לו לאדם להיזהר ולגדור עצמו גדר על גדר בשביל שלא ייכשל אפילו פעם אחת באיסור חמור של אכילת נבילות וטריפות ויפגום את נשמתו. וכל האוכל נבילות וטריפות בעולם הזה לא זוכה לאכול מסעודתו של לויטן לעתיד לבוא (נשפתי כהן על התורה' לר' מרדכי הכהן פרשת אמור ד"ה ושמואל את משמרתו). אך לעומת כן אם נשמר ולא אכל נבילות בעולם הזה יזכה לראות את הסעודה שעתידי הקב"ה לעשות לעבדיו הצדיקים מדג הליותן ומשור הבר שעתידי להישחט בנחירה (ויקרא רבה' יג, ב בשם רבי יצחק) **ואף שאין שחיטה זו כשרה בעולם הזה, הרי שהיא תותר ב'שור הבר' כיון ששור הבר נעשה בששת ימי בראשית על ידי הקב"ה בצירופי שמות הקודש כמו כל מעשה בראשית ולכן אינו טעון שחיטה כלל** (ברכת שמואל' לר' שמואל קאידנובר פרשת תזריע דף ד ע"ב סוף ד"ה יעפ"י נבא לביאור' מאת בנו של המחבר). ועל כך נאמר "וְחֵלֶב נִבְלָה וְחֵלֶב טֶרֶף יַעֲשֶׂה לְכָל מְלָאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהוּ" (ויקרא יז, כד) **לומר שאם "לא תאכלהו" בעולם הזה אז תזכו ש"אכל" תאכלוהו לעתיד לבוא** (ויקרא רבה' יג, ב) **בסעודת הצדיקים** (ברכת שמואל' פרשת תזריע דף ד ע"ב סוף ד"ה יעפ"י נבא לביאור' מאת בנו של המחבר), **כן יהי רצון.**

לעילוי נפש רוח ונשמה של יוסף כהן בן אסתר ז"ל		לעילוי נפש רוח ונשמה של נתן יוסף ז"ל		לעילוי נפש רוח ונשמה של אולנה (חלה) בת סימני ז"ל		לעילוי נפש רוח ונשמה של יקיר בן דורית ז"ל		לעילוי נפש רוח ונשמה של יפה מוכתרת בת שרה ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל	
העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל		העילוי מופק לעילוי נשמה של חנה בת אסתר ז"ל			